

VM - valtiovarainministeriö

Lausuntopyyntö: U-kirjelmät pankkien häiriönsietokyvyn parantaminen I ja II

FK kannattaa monia komission ehdotuksia mutta näkee niissä myös ongelmia

Finanssialan Keskusliitto (FK) toteaa yleisenä kantanaan, että komission uusien sääntelyehdotusten vaikutukset pankkien toimintaan ovat kokonaisuutena varsin kattavia. Komission tekemistä vaikutusanalyseista ilmenee, että kysymys on merkittävistä muutoksista, jotka perustuvat pääosin kansainvälisiin standardeihin. Sääntelyä uudistettaessa on syytä kiinnittää huomiota siihen, etteivät uudistukset johda sääntelykehikon monimutkaistumiseen entisestään tai hallinnollisen taakan lisäkasvuun.

FK:n mukaan olisi tärkeää arvioida sääntelyehdotusten vaikutuksia kansallisesta näkökulmasta. FK katsoo tärkeäksi, että lyhyen ja pitkän aikavälin vaikutukset esimerkiksi rahoitusjärjestelmän vakauteen, sopeutumiskustannuksiin, varainhankinnan hintaan, taserakenteisiin, pankkien luotonannon ehtoihin ja markkina-aktiiviteettiin selvitetään Suomen pankkisektorin näkökulmasta.

FK haluaa myös kiinnittää huomiota siihen, että pienille luottolaitoksille erittäin tärkeänä pidettävä ehdotus suhteellisuusperiaatteen käytön laajentamisesta on rajattu koskemaan vain hyvin pieniä toimijoita (tase alle 1,5 miljardia euroa). Rajan nostamista olisi syytä harkita, jotta suhteellisuusperiaatteen käytön laajentaminen toisi aidosti helpotusta pienemmille toimijoille.

Finanssialan Keskusliitto haluaa kiinnittää huomiota erityisesti seuraaviin valtiovarainministeriön U-kirjelmäluonnoksissa (Pankkien häiriönsietokyvyn parantaminen I ja II) mainittuihin sääntelyehdotuksiin ja toteaa näiltä osin lausuntonaan seuraavaa.

1 Pankkien häiriönsietokyvyn parantaminen I

- *Sitova vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus*

FK pitää ehdotettua 3 %:n sitovaa vähimmäisomavaraisuusvaatimusta sekä G-SII-laitoksille että LSI-laitoksille perusteltuna. Kolmen prosentin vaatimus perustuu Baselin komitean sopimaan lukuun ja EBAn suositukseen. Tästä syystä FK ei näe perusteita eikä yhdy valtioneuvoston kantaan, että vähimmäisomavaraisuudelle ehdotettu kolmen prosentin vaatimus olisi liian alhainen vähentääkseen merkittävästi luottolaitossektorin riskejä. On huomattava, että liiallinen sääntely voi haitata pankkisektorin kykyä rahoittaa talouden toimintaa. Lisäksi kansainvälisestä standardista poikkeava taso vaarantaisi reilun kilpailun eri maiden pankkien välillä.

Valtioneuvosto suhtautuu varauksella vähimmäisomavaraisuusvaatimukseen ehdotettuihin poikkeuksiin muun muassa vientiluottotoiminnan osalta. FK haluaa huomauttaa, että uuden pankkisääntelyn myötä pidempiaikainen viennin rahoitus on viime vuosien aikana siirtynyt suurelta osin kansallisten vienninrahoituslaitosten – Suomessa Finnveran – vastuulle, kun pankit ovat vetäytyneet pois toiminnasta. Tämä kehitys on ollut monelta osin ei-toivottavaa, sillä se on lisännyt veronmaksajien riskejä valtion myöntämien takausten kasvettua voimakkaasti. FK katsookin, että komission ehdottama poikkeus julkisesti taattujen vientiluottojen osalta on kannatettava ja edesauttaa pankkien osallistumista viennin rahoittamiseen jatkossa.

- *Sitova pysyvän varainhankinnan vaatimus*

Vakavaraisuusasetukseen ehdotetaan sitovaa pysyvän varainhankinnan vaatimusta, jonka mukaan pitkäaikaisen varainhankinnan tulee kattaa vähintään 100 prosenttia pysyvän rahoituksen tarpeesta vuoden aikana (*NSFR-vaatimus*). Vaatimuksella on tarkoitus puuttua luottolaitosten liialliseen riippuvuuteen lyhytaikaisesta tukkurahoituksesta sekä täydentää maksuvalmiusvaatimusta koskevaa vaatimusta (LCR). Pysyvän varainhankinnan vaatimus vähentää luottolaitosten maksuvalmiuteen liittyviä riskejä kannustamalla pitkäaikaiseen varainhankintaan.

Euroopan pankkiyhdistyksen piirissä tehty laskelma osoittaa, että ehdotettu NSFR-vaatimus liioittelee likviditeettitarvetta. Vaatimuksella voikin olla ei-toivottuja vaikutuksia pankkien varainhankinnan kustannusten kannalta, mikä voi heijastua edelleen pankkien kykyyn rahoittaa kasvua ja työllisyyttä EU-maissa. Tästä syystä FK suhtautuu varauksella NSFR-ehdotuksiin ja kiinnittää lisäksi huomiota myös siihen, että komission ehdotuksen mukaan 100 %:n vaatimus tulisi heti voimaan ilman vaiheittaista käyttöönottoa. Tämä osaltaan lisäisi uuden vaatimuksen tuomia kustannuksia pankeille. Olisikin perusteltua, että käyttöönotto tapahtuisi samalla tavoin porrastettuna kuin aiemmin maksuvalmiusvaatimuksen yhteydessä.

- *Kaupankäyntisalkun markkinariskin laskennan uudistus*

Sääntelyehdotuksissa erotetaan kaupankäyntisalkun markkinariskin laskennassa selkeämmin banking book ja trading book. U-kirjelmässä todetaan, että suurin osa suomalaisista luottolaitoksista ei tällä hetkellä laske varsinaista kaupankäyntisalkun markkinariskiä, vaan ne laskevat markkinariskin pääomavaatimuksen luottoriskin perusteella. Pienimmät luottolaitokset voisivat jatkossakin laskea markkinariskin pääomavaatimuksen luottoriskin perusteella. Muut voisivat käyttää yksinkertaistettua standardimenetelmää.

U-kirjelmässä arvioidaan myös, että markkinariskin laskentaan esitetyt muutokset nostaisivat keskimääräisiä pääomavaatimuksia mutta niiden vaikutus vaihtelisi luottolaitoksittain. Vaikka FK periaatteessa pitää komission ehdotuksia oikeansuuntaisina, se katsoo, että ehdotuksia pitäisi vielä harkita osin uudelleen. FK:n mielestä nykymuodossaan ehdotusten tulema olisi riskin yliarvioiminen ja pääomavaatimusten liiallinen lisääminen, mikä rankaisisi epäoikeudenmukaisesti etenkin pohjoismaisia markkinoita. FK haluaa kiinnittää huomiota siihen, että markkinatakaajat ovat keskeisessä asemassa likviditeetin tarjonnassa Pohjoismaisilla markkinoilla, joten on erityisen tärkeää tarkastella ehdotusten vaikutuksia niiden näkökulmasta.

Lisäksi FK haluaa korostaa, että ehdotukset iskisivät voimakkaasti etenkin katettujen joukkolainojen ja hyvälaatuisten valtionpapereiden markkinoihin, mikä heijastuisi myös ympäröivän talouden että rahoitusmarkkinoiden toimintaan. Pohjoismaisilla markkinoilla toimivien pankkien vakavaraisuus on jo nyt korkealla tasolla. FK katsoo, että malliin liittyvät epävarmuudet yhdessä odotettavissa olevan pääomavaatimusten nousun kanssa edellyttävät komissiolta mm. riittäviä siirtymäsäännöksiä ja voimaantulon vaiheistamista.

- *Rahoitustaseen korkoriskeille uusi standardimalli*

Direktiivin ja asetuksen artiklat ehdotetaan muutettavaksi siten, että pankkitoiminnan korkoriskien (IRRBB) laskentaan luodaan uusi standardimalli, joka vastaa Baselin standardia. Luottolaitokset voivat käyttää uutta standardimallia tai valvontaviranomainen voi määrätä luottolaitoksen noudattamaan sitä, jos luottolaitoksen oma sisäinen malli ei täytä vaatimuksia. Ehdotusten mukaan EBA:lla olisi valtuus antaa teknisiä sääntelystandardeja korkoriskin laskennan tarkemmista yksityiskohdista.

FK pitää ehdotusta kannatettavana ja tukee erityisesti ehdotusta antaa EBA:lle valtuudet päättää standardin sisällöstä.

- *Vastapuoliriskin standardimallin muutoksia*

Vastapuoliriskilaskennan nykyisiä standardimalleja ehdotetaan päivitettäväksi johdannaisvastuiden vastuuarvon laskentaan liittyen Baselin standardin pohjalta. Käyvän arvon menetelmä ja standardimalli korvattaisiin niin sanotulla SA-CCR-menetelmällä. Uuden SA-CCR-mallin päätarkoitus on hyödyntää paremmin vakuuksien tunnistamista, joka kuvastaa nettoutuksen todellisia lakisääteisiä vaikutuksia.

FK pitää Baseliin standardiin perustuvaa ehdotettua uutta vastapuoliriskilaskennan standardimallia kannatettavana.

- *Muutokset suuria asiakasriskejä koskeviin säännöksiin*

Asetusehdotuksen mukaan suurten asiakasriskirajojen laskennassa ei voisi enää ottaa huomioon toissijaista pääomaa, Tier 2, vaan hyväksyttäväksi pääomaksi kävisi ainoastaan ensisijainen, Tier 1 -pääoma. Lisäksi ehdotuksen mukaan G-SII -luottolaitosten keskinäiset altistumat eivät saisi ylittää 15 prosentin rajaa hyväksyttävästä pääomasta. Asetuksen mukaan luottolaitosten olisi käytettävä standardoitua SA-CCR-mallia OTC-johdannaistransaktioihin liittyvien vastuidensa määrittämisessä.

FK suhtautuu kriittisesti toissijaisen pääoman poisjättämiseen suurten asiakasriskirajojen laskemisesta ja G-SII-luottolaitosten keskinäisten altistumien rajoittamiseen ilman kunnollista kvantitatiivista vaikutusanalyysia näiden muutosten seurauksista. FK viittaa CRR-asetusehdotukseen, jossa komissio itse toteaa, ettei sillä ole ollut mahdollisuuksia kerätä tarpeeksi tietoja suurista asiakasriskejä koskevista vapautuksista luopumisen vaikutuksista ja että Euroopan pankkiviranomaisen tulisi seurata ja raportoida komissiolle vapautusten käytöstä jäsenvaltioissa sekä arvioida niistä luopumisen tai niiden rajoittamisen kvantitatiivisia vaikutuksia.

Tällä hetkellä FK ei yhdy valtioneuvoston kantaan, että suuria asiakasriskejä koskevan sääntelyn muuttaminen tukee tavoitetta vahvistaa eurooppalaista luottolaitossektoria ja vähentää pankkijärjestelmän riskejä. Tästä kaivataan lisäselvityksiä, myös Suomen osalta. FK korostaa, että taloudellisen riippuvuuden kriteerien laajempi soveltaminen vaatisi selkeät ohjeet ja määritelmät, jotta niiden soveltaminen pysyisi toiminnallisesti hallittavissa.

- *Pilari 2:n mukaisiin pääomavaatimuksiin liittyvät muutokset*

U-kirjelmän mukaan valtioneuvosto kannattaa Pilari 2 -vaatimuksen selkeyttämistä. Se toteaa kuitenkin, että Pilari 2 -vaatimuksen perustana olevan valvontaviranomaisen tekemän kokonaisarvioinnin kattavuuden ei tulisi supistua siten, että valvontaviranomaisen harkintavalta kaventuisi asiassa merkittävästi. Valtioneuvosto katsoo, ettei valvontaviranomaisen tietojensaantioikeutta tule tarpeettomasti rajoittaa vaan valvontaviranomaisella on oltava oikeus saada kaikki valvontatehtävänsä kannalta tarpeelliset tiedot. Valtioneuvosto katsoo asianmukaiseksi, että valvontaviranomainen toimii yhteistyössä kriisinratkaisuviranomaisen kanssa Pilari 2 -vaatimusta asettaessaan tai pääomaohjausta antaessaan.

FK pitää valtioneuvoston tavoin kannatettavana, että Pilari 2 -vaatimusta selkeytetään, ja pitää hyvänä ehdotusta Pilari 2 -ohjeistuksen laatimiseksi sekä ehdotusta siitä, että Pilari 2 -vaatimusta ei voisi enää jatkossa asettaa makrovakaussyistä. EU:n makrovakaushenkilö on tällä hetkellä epäselvä, eikä makrovakaushenkilöiden käyttö ole kunnolla harmonisoitua. FK kiinnittää myös huomiota siihen, että valvontaviranomaisen ja kriisinratkaisuviranomaisen velvollisuudet ja vastuut on tärkeää määritellä selkeästi.

- *Muutokset raportointiin ja tietojen julkistamiseen*

U-kirjelmässä todetaan, että Euroopan finanssimarkkinoilla toimii paljon pieniä paikallispankkeja. Finanssimarkkinoiden rakenteen huomioiden Baselin standardeista poikkeamista voidaan pitää perusteltuna pienten, usein paikallisten luottolaitosten kohdalla. Valtioneuvosto pitää tervetulleena ehdotusten tavoitetta suhteellisuusperiaatteen lisäämisestä. Suhteellisuusperiaatetta on ehdotuksissa konkretisoitu eri sääntelyalueilla. Valtioneuvosto pitää tärkeänä, että neuvoston työryhmässä selvitetään, voisiko julkistamisvelvoitteiden ja raportoinnin suhteellisuutta lisätä vielä enemmän.

FK yhtyy valtioneuvoston kantaan suhteellisuusperiaatteen noudattamisesta Euroopan finanssimarkkinoilla ja katsoo, että suhteellisuusperiaatteen käyttöä on kehitettävä kokonaisuutena. Ehdotuksessa kevennettäisiin vaatimuksia sellaisten pienten, rakenteeltaan yksinkertaisten luottolaitosten osalta, joille osa nykyisistä julkistamis- ja raportointivaatimuksista on ollut tarpeettoman raskaita. Asetuksen 430a artiklan edellytykset täyttävien pienten luottolaitosten kohdalla (joiden tase on alle 1,5 miljardia euroa) siirryttäisiin puolivuositaisesta tai useammin tapahtuvasta raportoinnista monin paikoin vuosittaiseen raportointiin koskien hallintoa, palkitsemista, riskienhallintaa ja avainlukuja (omia varoja, omien varojen vaatimusta ja vähimmäisomavaraisuusastetta).

Komission ehdottaman kokorajan perusteella suhteellisuusperiaatteen käytön laajentaminen koskisi ainoastaan hyvin pieniä luottolaitoksia. FK pitääkin tärkeänä

selvittää, onko taseen loppusummaa koskeva kynnysarvo asetettu oikealle tasolle. Tämän lisäksi FK kehottaa selvittämään, onko muita kriteereitä, esimerkiksi luottolaitosten riskipositiot, jotka olisi huomioitava suhteellisuusperiaatteen soveltamisen määrittelyssä.

FK yhtyy myös valtioneuvoston kantaan, että olisi selvitettävä, voisiko julkistamisvelvoitteiden ja raportoinnin suhteellisuutta lisätä vielä enemmän.

- *PK-yritysten ja infrastruktuurihankkeiden tukeminen*

Voimassa oleva CRD4/CRR-sääntely on vaikuttanut pk-yritysten ja infrastruktuurihankkeiden rahoittamiseen negatiivisesti. Tästä syystä komission muutosehdotuksiin on sisällytetty erityisiä toimenpiteitä, joilla parannetaan luottolaitosten kykyä luotottaa pk-yrityksiä ja infrastruktuurihankkeita. Pk-yritysten riskipainolievennystä ehdotetaan jatkettavaksi ja laajennettavaksi. Pk-yritysvastuita koskeviin pääomavaatimuksiin voitaisiin soveltaa edullisempia kertoimia myös voimassa olevan 1,5 miljoonan euron vastuurajan ylittäviltä osin.

FK pitää pk-yritysten riskipainolievennyksen jatkamista ja laajentamista kannatettavana ja katsoo, että se edesauttaa pk-yritysten rahoituksen saantia.

Komission ehdotuksen mukaan turvallisiin ja vakaisiin infrastruktuurihankkeisiin liittyviin vastuisiin voitaisiin soveltaa kevennettyjä luottoriskiä koskevia vaatimuksia.

FK pitää ehdotusta kannatettavana toimenpiteenä infrastruktuurihankkeiden rahoittamisessa, ja katsoo, että infrastruktuurihankkeet poikkeavat perinteisistä yrityslainoista niiden alhaisemman riskin takia, minkä tulisi näkyä vakavaraisuusvaatimuksissa.

- *IFRS9-standardin siirtymäaika*

Komission ehdottaa CRR-asetukseen lisättäväksi uusi 473a artikla, jonka mukaan luottolaitokset voisivat laskea Tier 1 -pääomaansa odottavissa olevia luottotappioita vastaan IFRS9-standardin mukaisesti pidettävän pääoman laskevalla muuntokertoimella vaiheittaisen siirtymäajan ajan (1.1.2019–31.12.2023).

IFRS 9 -standardin voimaantulopäivä on 1.1.2018 ja on epätodennäköistä, että CRRII on hyväksytty ja saatettu voimaan ennen IFRS 9 -standardin voimaantulopäivää. Tästä syystä FK katsoo, että artiklaa 473a tulisi muuttaa siten, että 1. tammikuusta 2018 lähtien 31. joulukuuhun 2019 asti pankkien tulisi sisällyttää CET 1 -pääomaan 100 %:sti korjattu määrä (kerroin 1). Vaikutusten lieventäminen pääomassa on toivottavaa ainakin, kunnes kirjanpito- ja pääomavaatimusten vuorovaikutukset on selvitetty.

- *Luottolaitosten saamiset jäsenvaltioilta*

U-kirjelmän mukaan valtioneuvosto pitää ongelmallisena sitä, että komission ehdotuksessa luottolaitosten saamiset jäsenvaltioilta säilyvät edelleen nollariskipainoisina. Valtioneuvosto katsoo, että asiassa tulisi sopia aikataulusta, jonka puitteissa tästä poikkeuksesta luovutaan ja jäsenvaltioiden velkaan aletaan kohdistaa sen tosiasiallisen riskin mukainen riskipaino.

FK katsoo, että valtiovastuiden kohtelua EU:n pankkisääntelyssä on tarpeen selvittää tarkemmin. Yhteisvastuuta ei voida pankkiunionissa lisätä ilman, että samalla pankkien valtiovastuiden riskejä vähennetään olennaisesti.

2 Pankkien häiriönsietokyvyn parantaminen II

FK yhtyy perusteluihin, jotka komissio on esittänyt lähtökohdaksi kriisinratkaisuvälineiden soveltamisedellysten vahvistamiseksi. FK kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että ehdotuksiin liittyy kysymyksiä, jotka vaativat jatkoselvittelyä.

Komission ehdotukset pankkien tappionsietokykyä koskevien vaatimusten muuttamisesta liittyvät keskeisesti pankkiunionin toimintaan. FK katsoo, että valvonnan ja kriisinratkaisukehikon osalta pankkiunioni on kokonaisuudessaan kehittynyt myönteiseen suuntaan, mutta jäsenmaiden pankkijärjestelmien kunnoissa ja riskeissä on edelleen liian suuria eroja.

Valtioneuvoston kannassa tuodaan esiin, että pankkisektorin riskien jakamista tarkoittavat toimet, kuten yhteisen talletussuojajärjestelmän perustaminen, edellyttävät vähintään, että pankkisääntelyn ja -valvonnan käytännöt yhtenäistetään ja eri maiden pankkisektorien riskejä vähennetään. FK yhtyy valtioneuvoston kantaan ja pitää kannatettavana, että komission ehdotusten merkitys pankkiunionin syventämisen kannalta arvioidaan lainsäädännön hyväksymisen jälkeen.

Komission ehdotukseen sisältyy uusi takasijaisten etuoikeutettujen velkainstrumenttien luokka. Sen varmistamiseksi, että takasijaisten etuoikeutettujen velkainstrumenttien luokka täyttää CRR-asetuksen ja BRRD-direktiivin hyväksyttävyysskriteerit, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että velan alkuperäinen sopimusperusteinen maturiteetti on yli vuoden pituinen, ettei velalla ole johdannaispiirteitä ja että velan liikkeeseenlaskuun liittyvissä asianomaisissa sopimusasiakirjoissa viitataan nimenomaisesti ensisijaisuusjärjestykseen tavanomaisessa maksukyvyyttömyysmenettelyssä. Lisäksi ehdotuksessa todetaan, että vakimuotoisilla etuoikeutetuilla velkainstrumenteilla on korkeampi ensisijaisuusjärjestys kansallisessa maksukyvyyttömyyslainsäädännössä kuin takasijaisten etuoikeutettujen velkainstrumenttien uudella luokalla ja että takasijaisten etuoikeutettujen velkainstrumenttien uudella luokalla on korkeampi ensioikeusasema kuin omien varojen instrumenttien tai muiden etuoikeudeltaan huonompien velkojen etuoikeusasema.

FK katsoo, että uuden takasijaisen vakuudettomien velkojen luokan luominen on perusteltua ja selkeyttää nykytilannetta. FK suhtautuu kuitenkin varauksella aikatauluun, jonka mukaan pankkien maksunsaantijärjestystä koskevat muutokset olisi saatettava kansallisesti voimaan jo kesäkuussa 2017 ja pankkien olisi noudatettava uusia sääntöjä viimeistään heinäkuussa 2017. Aikataulu on hyvin tiukka. Ehdotetussa ajassa ei voida panna täytäntöön laadukkaisiin vaikutusarvioihin perustuvaa, paremman sääntelyn periaatteiden mukaista sääntelyä vahingoittamatta markkinoiden vakautta.

FK katsoo, että G-SII -pankeille asetettavien vaatimusten soveltamista tulisi lykätä vastaamaan kansallisen lainsäädännön aikataulua. Kansallisen lainsäädännön

aikataulu vaikuttaa suuresti G-SII-pankkien suunnitelmiin laskea liikkeeseen tappioita kattavia velkainstrumentteja asetettujen vaatimuksien täyttämiseksi.

Komissio ehdottaa lisäksi muita kriteerejä, jotka tappionsietokykyvaatimuksen täyttämiseen käytettävien instrumenttien olisi täytettävä. Nämä kriteerit voisivat johtaa siihen, että suuri osa nykyisistä etuoikeutetuista veloista ei ole käytettävissä vaatimuksen täyttämiseen. Tämän tilanteen välttämiseksi olisi säädettävä saavutettujen etuuksien säilyttämislausekkeesta (grandfathering). Ennen muutoksen voimaantuloa liikkeeseenlaskettujen velkainstrumenttien tulisi kelvata sellaisenaan tappionsietokykyvaatimuksen täyttämiseen ilman nimenomaista velkaehtojen muuttamista. Lausekkeen tulisi koskea myös niitä velkoja, jotka on laskettu liikkeelle kolmansien maiden lakien alla.

Komissio ehdottaa G-SII-laitoksille asetettavaa lakisääteistä tappionsietokyvyn vähimmäisvaatimusta. Muiden laitosten vaatimuksen taso perustuisi edelleen elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ja pysyisi kriisinratkaisuviranomaisten harkintavallassa. Lisäksi kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oikeus asettaa G-SII-laitoksille tarvittaessa lisävaatimus.

FK viittaa FSB:n laatimaan TLAC-standardiin ja katsoo, että G-SII-laitoksille asetettavien MREL-vaatimusten olisi oltava linjassa TLAC-standardin kanssa. Lisäksi FK katsoo, että vaatimusten asettamiseen liittyvää kansallista harkintavaltaa tulisi käyttää yhdenmukaisilla perusteilla.

Lopuksi FK toteaa että kriisinratkaisusääntelyn tulisi olla mahdollisimman selkeää ja koherenttia. Näin ollen FK on pitänyt perusteltuna mm. sitä, että keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinhallinnasta säädetään erikseen. Komissio on antanut kyseisen ehdotuksen, mutta luottolaitosten elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviissä ehdotetaan kuitenkin säädettäväksi seuraamuksista keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisuasituksen mukaisten velvoitteiden rikkomisesta. FK ei pidä tätä ratkaisua toimivana vaan esittää, että näistä seuraamuksista tulisi säätää keskusvastapuolten elvytystä ja kriisinratkaisua koskevassa asetuksessa.

FINANSSIALAN KESKUSLIITTO

Veli-Matti Mattila

Pääekonomisti